

sinkielistä eliittiä potentiaalisesti epälojalina, myös Baltian saksalaisaatelisto joutui epäluulojen kohteeksi. Saksalaisaateliston itsehallinnollisten instituutioiden tilalle ryhdyttiin pystyttämään venäläisiä instituutioita, koululaitosta venäläistämään jne.

Venäjän/Neuvostoliiton näkökulmasta Viron venäläistämisesä oli toki myös paljon kysymys Salokosken mainitsemasta talo-

udesta. Venäjä/Neuvostoliitto näki talouden kehittämisen edellyttävän paikallisten erioikeuksien ja hallinnon ”poikkeavuuksien” yhdenmukaistamista ja modernisoimista.

Olen samaa mieltä Salokosken kanssa myös Jeltsinin ja Gorbatsšovin valtataistelun merkityksestä Baltian maiden itsenäistymisprosessissa. Itse halusin kiinnittää ainoastaan lyhyesti huo-

miota Baltian maiden itsenäistymiseen johtaneen poliittisen prosessin alkuun. Kysymys oli Gorbatsšovin uudistuspolitiikan tarakoittamattomista seurauksista, balttien poliittisesta oivalluksesta tarttua tilaisuuteen ja tapahtumien ennakoimattomasta kehityksestä.

Markku Kangaspuro

Idäntutkimus pystyttämässä rajoja

Idäntutkimus-lehdessä 4/02 Pentti Stranius kirjoittaa Vladimir Sorokinin romaanista: ”Ihmettelenkin suuresti, että *Golubojen salo* on yhä (marraskuu 2002) suomentamatta?! Ben Hellmanin ruotsinno - *Blått fett* - on sentään ollut saatavilla jo pari vuotta. Näinkö kulttuuriteot tehdään yhä lännessä, mistä ne vähitellen, jos ollenkaan valuvat Pohjanlahden yli Suomeen?”

Tämä kulttuuriteko on kyllä tehty Suomessa täysin suomalaisin voimin. Kustannusyhtiö Sö-

derström & co on vuodesta 1891 lähtien toiminut Suomessa. Se julkaisi vuosina 1999-2001 kuuden kirjan sarjan uutta venäläistä proosaa, jonka kääntäjät kaikki ovat suomalaisia.

Eikö tieteellisen - ja varsinkin Idäntutkimuksen - aikakauskirjan tehtävä ole avata rajoja eikä pystyttää niitä? Ja lisäksi seurata mitä alalla tapahtuu omassa maassa, vaikka kieli olisikin toinen kotimainen.

Kristina Rotkirch

Kristina Rotkirch on täsmälleen oikeassa - en voi kuin pahoitella huolimattomuudesta johtunutta lipsahdustani. Tarkoitus ei kuitenkaan ollut rajojen pystyttäminen, vaan sen osoittaminen, että myös venäjistä ruotsiksi julkaitua käännöskirjallisuutta kannattaa edelleen ehdottomasti seurata kuten kannatti ennen Neuvostoliiton hajoamista.

Pentti Stranius